

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 889

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 decembrie 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
1.143. — Decret privind rechemarea unui ambasador.....	2		
1.144. — Decret privind rechemarea unui ambasador.....	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 955 din 30 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	3-4		
Decizia nr. 1.143 din 4 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 și art. 35 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței..	4-5		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.527. — Hotărâre pentru aprobarea Tezelor prealabile ale proiectului Codului de procedură civilă	6-11		
1.563. — Hotărâre privind transmiterea unor imobile din domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor locale ale acestora	12-13		
		1.564. — Hotărâre privind transmiterea unor imobile din domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul privat al orașului Măgurele și în administrarea Consiliului Local al Orașului Măgurele, județul Ilfov	13-14
		1.582. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.023/2006 privind alocarea unor sume de bani pentru proiectele care fac parte din Programul „Energy Intelligent Europe” al Comunității Europene pentru anii 2006—2009	14-15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		12. — Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii miniere pentru exploatarea nisipului și pietrișului din perimetrul Verșeni, județul Iași	15
		1.607. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic „Hyperion” din București	16

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind rechemarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Domnul Mihnea Ioan Motoc se recheamă din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar, reprezentant permanent al României pe lângă Organizația Națiunilor Unite de la New York.

Art. 2. — Domnul Mihnea Ioan Motoc își va încheia misiunea în termen de cel mult 90 de zile de la publicarea prezentului decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 20 decembrie 2007.
Nr. 1.143.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind rechemarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Domnul Lazăr Comănescu se recheamă din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar, reprezentant permanent al României pe lângă Uniunea Europeană de la Bruxelles.

Art. 2. — Domnul Lazăr Comănescu își va încheia misiunea în termen de cel mult 90 de zile de la publicarea prezentului decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 20 decembrie 2007.
Nr. 1.144.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 955**

din 30 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de „Federalcoop” din Constanța în Dosarul nr. 3.176/118/2006 al Tribunalului Constanța — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin consilier juridic, cu delegație la dosar, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul autorului excepției arată că obiectul acesteia, așa cum a fost formulat prin cererea de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, precum și toate dispozițiile din Codul de procedură civilă și din legile speciale care prevăd că recursul este singura cale de atac pentru anumite hotărâri judecătorești. Se apreciază că legiuitorul a împărțit cetățenii în două categorii; în prima categorie sunt cei care beneficiază de un triplu grad de jurisdicție, iar în cea de-a doua categorie, cei care au la dispoziție numai două grade de jurisdicție. Se încalcă în acest fel principiul egalității în drepturi a cetățenilor. De asemenea, se apreciază că legiuitorul nu trebuia să abroge prevederile referitoare la recursul în anulare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că obiectul acesteia îl constituie doar prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. Se susține că accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate căile de atac, pentru situații diferite tratamentul juridic fiind diferit. Celelalte critici formulate de autorul excepției privesc modificarea și completarea textului de lege criticat, aspecte ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.176/118/2006, **Tribunalul Constanța — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect o contestație în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, precum și toate dispozițiile din Codul de procedură civilă și din legile speciale care prevăd că recursul este singura cale de atac pentru anumite hotărâri judecătorești sunt neconstituționale, deoarece legea prevede doar această cale de atac, ceea ce este de natură să genereze erori judiciare ireparabile.

Tribunalul Constanța — Secția comercială și de contencios administrativ opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că prin stabilirea competenței secției de contencios a tribunalului, de a judeca recursul declarat împotriva hotărârii judecătorești de soluționare a plângerii împotriva procesului-verbal de contravenție, nu se creează nicio discriminare. Aceasta deoarece principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, astfel încât la situații egale trebuie să existe un tratament egal, iar la situații diferite să existe un tratament diferențiat. În legătură cu invocarea art. 129 din Constituție, se arată că textul criticat statuează chiar în sensul acestor dispoziții.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt constituționale. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, principiul egalității în drepturi impune un tratament juridic identic numai în situații egale, iar accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, în opinia autorului excepției, art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și toate dispozițiile din Codul de procedură civilă și din

legile speciale care prevăd că recursul este singura cale de atac pentru anumite hotărâri judecătorești.

Instanța de judecată a sesizat Curtea, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, asupra cărora se va pronunța Curtea prin prezenta decizie.

Textul de lege criticat are următorul conținut: „*Hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la secția contencios administrativ a tribunalului. Motivarea recursului nu este obligatorie. Motivele de recurs pot fi susținute și oral în fața instanței. Recursul suspendă executarea hotărârii.*”

Excepția se raportează la prevederile art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că în jurisprudența sa constantă a statuat că accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înlăptuiește justiția. Legiuitorul are competența exclusivă

de a reglementa cu privire la regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și cu privire la exercitarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, putând institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură.

Totodată, Legea fundamentală nu cuprinde prevederi prin care să se stabilească căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, statuând în art. 129 că acestea se exercită „în condițiile legii”. De aceea, instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește exercitarea căilor de atac, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor, nu este contrară principiului accesului liber la justiție. Așa fiind, nu poate fi primită critica potrivit căreia prin textul de lege criticat se aduce atingere dispozițiilor art. 21 și 129 din Legea fundamentală.

Cu privire la principiul egalității, Curtea a statuat că acesta presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Or, toți cetățenii aflați în ipoteza descrisă de textul de lege criticat pot folosi calea de atac a recursului împotriva hotărârii prin care s-a soluționat plângerea contravențională, așa încât nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea art. 16 din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

În numele legii,

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de „Federalcoop” din Constanța în Dosarul nr. 3.176/118/2006 al Tribunalului Constanța — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.143 din 4 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 și art. 35 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

nr. 6.145/40/2005 al Tribunalului Botoșani — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 iulie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.145/40/2005, **Tribunalul Botoșani — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 și art. 35 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Moldopan” — S.A. din Botoșani.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 și 35 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Moldopan” — S.A. din Botoșani în Dosarul

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 34 și 35 din Legea nr. 85/2006 încalcă prevederile art. 24 și 124 din Constituție și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece procedura depunerii și judecării cererii creditorilor pentru deschiderea procedurii insolvenței, astfel cum este reglementată în textele normative criticate, creează un dezechilibru procesual între creditori, pe de o parte, și debitorul pentru care se cere deschiderea procedurii insolvenței, pe de altă parte, fiind suprimat dreptul la apărare al acestuia din urmă.

Tribunalul Botoșani — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât debitorul are posibilitatea de a contesta și a dovedi inexistența stării de insolvență, astfel încât nu îi este încălcat dreptul la apărare.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 34 și 35 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, texte de lege care au următorul conținut:

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 și art. 35 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Moldopan” — S.A. din Botoșani în Dosarul nr. 6.145/40/2005 al Tribunalului Botoșani — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Tezelor prelabile ale proiectului Codului de procedură civilă

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 27 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Tezele prelabile ale proiectului Codului de procedură civilă, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Tudor-Alexandru Chiuariu

București, 12 decembrie 2007.
1.527.

ANEXĂ

TEZE PRELABILE

ale proiectului Codului de procedură civilă

I. Necesitatea elaborării unei noi legislații procesual-civile

Actualul sistem procedural reglementat de Codul de procedură civilă, supus unor frecvente intervenții legislative asupra diferitelor instituții, a condus la o aplicare și interpretare neunitară, lipsită de coerență, a legii de procedură civilă, cu repercusiuni asupra duratei, eficienței și finalității actului de justiție.

A apărut astfel necesitatea gândirii unui sistem procedural civil modern care să răspundă imperativelor funcționării unei justiții moderne, adaptate așteptărilor sociale, și să ducă la creșterea calității activității acestui serviciu public. În acest scop, concepția noului Cod de procedură civilă trebuie să plece de la deziderate actuale, precum accesul justițiabililor la mijloace și forme procedurale simple și accesibile și accelerarea procedurii judiciare. Aceasta întrucât administrarea serviciului public al justiției presupune nu doar ca justițiabilii să beneficieze de un tratament egal și nediscriminatoriu, ci și asigurarea respectului față de aceștia.

În activitatea de elaborare a proiectului noului cod se impune a fi avute în vedere concepțiile moderne privind desfășurarea procesului civil, rolul și atribuțiile participanților la acest proces, în centrul atenției situându-se, desigur, preocuparea pentru recunoașterea și clarificarea, într-un termen optim și previzibil, a drepturilor și intereselor legitime deduse judecătii.

II. Soluții legislative preconizate pentru noul Cod de procedură civilă

A. Reglementarea principiilor generale ale procesului civil

Noul Cod de procedură civilă va reglementa pentru prima dată, în mod expres, principiile fundamentale ce trebuie să guverneze desfășurarea procesului civil, care își au sorginea

în dispozițiile Constituției României, republicată, și ale unor acte internaționale la care România este parte, cea mai importantă fiind Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Până în prezent, principiile procesului civil erau în mare parte deduse din reglementarea constituțională, din interpretarea unor texte aflate în diverse părți ale Codului de procedură civilă, fiind mai curând o creație doctrinară, sancționată jurisprudențial, decât un act de voință expres al legiuitorului.

Aceste principii ale procesului civil vor fi următoarele: principiul liberului acces la justiție; principiul dreptului la un proces echitabil, într-un termen optim și previzibil; principiul legalității; principiul egalității; principiul disponibilității; principiul bune-credințe; principiul dreptului la apărare; principiul contradictorialității; principiul oralității; principiul nemijlocirii; principiul publicității; principiul respectului cuvenit justiției; principiul continuității; funcționarea justiției ca serviciu public; principiul rolului activ al judecătorului, în strânsă interdependență cu exercitarea dreptului de dispoziție al părților și cu responsabilizarea acestora și a apărătorilor lor.

B. Redefinirea competenței materiale

Proiectul propune reșezarea competenței materiale, astfel încât:

— judecătorii să judece cauzele de valoare mică și/sau de complexitate redusă, dar de o mare frecvență în practică (în acest scop vor fi introduse prevederi care să asigure o modalitate unitară de a evalua obiectul cererii, astfel încât stabilirea competenței după valoare să capete o soluționare rațională și unitară);

— tribunalele să devină instanțe cu plenitudine de competență pentru judecata în primă instanță;

— curțile de apel să judece în principal apelurile;
 — Înalta Curte de Casație și Justiție să devină instanță de recurs de drept comun și să își îndeplinească rolul constituțional de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii la nivel național.

Vor fi introduse prevederi care să asigure o modalitate unitară de a evalua obiectul cererii, astfel încât stabilirea competenței după valoare să primească o soluționare rațională și unitară.

C. Procedura de citare și comunicare a actelor

Prin proiect se va propune eficientizarea procedurii de citare și comunicare a actelor, adaptarea ei la noile realități, în scopul asigurării soluționării într-un termen optim și previzibil a cauzelor, cu respectarea principiilor fundamentale ale procesului civil: contradictorialitatea și dreptul la apărare. În afara modalităților „clasice” de comunicare prin agenți procedurali sau alți salariați ai instanței ori prin poștă, va fi posibilă, la cererea părții interesate și pe cheltuiuala acesteia, și comunicarea prin executori judecătorești sau prin servicii de curierat rapid. De asemenea, citațiile și comunicarea altor acte de procedură se vor putea face de grefa instanței și prin telefax, poștă electronică sau prin orice alte mijloace care asigură transmiterea textului și confirmarea primirii acestuia.

D. Procedura contencioasă

D.1. Sesizarea instanței

Cartea a II-a a Codului de procedură civilă, dedicată procedurii contencioase, în fața primei instanțe și în căile de atac, va fi regândită astfel încât să crească eficiența activității de judecată și să se reducă durata procesului civil, cu asigurarea tuturor garanțiilor procesuale.

Astfel, declanșarea propriu-zisă a procesului civil, marcată prin fixarea primului termen de judecată, va fi condiționată de existența unei cereri de chemare în judecată care îndeplinește toate condițiile de formă și de fond prevăzute de lege. Înainte de a se stabili primul termen de judecată — ce va deveni momentul de referință în declanșarea procesului — și de a fi comunicată părâtului, cererea de chemare în judecată este supusă unui control „administrativ” al completului, aleatoriu stabilit, și unei proceduri de completare și corectare a lipsurilor cererii, în interiorul unui termen stabilit de instanță. În acest fel, se vor evita comunicarea către partea adversă a unor cereri informale, cu cheltuielile aferente angajării unui avocat, precum și introducerea în circuitul procesual al instanțelor a unor asemenea cereri. Această fază premergătoare, presupunând corespondența scrisă numai cu autorul cererii de chemare în judecată, se va finaliza:

— fie prin conformarea la cerințele stabilite conform legii de instanță și fixarea primului termen de judecată, cu citarea părâtului;

— fie, în cazul în care obligațiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite, prin anularea cererii, printr-o încheiere dată în camera de consiliu. Desigur, în acest caz, ca o garanție a respectării legii, reclamantul va avea la îndemână posibilitatea de a solicita reexaminarea încheierii de anulare.

D.2. Judecata. Cercetarea procesului

În ceea ce privește judecata, proiectul va prevedea regula cercetării procesului în camera de consiliu, în timp ce dezbaterile procesului rămân preponderent în ședință publică. Totuși, pentru a da expresie respectului la viața privată sau ordinii publice ori pentru ocrotirea unor categorii speciale de subiecte de drept, precum și în cazul în care părțile solicită acest lucru, proiectul va prevedea posibilitatea desfășurării în întregime a procesului fără prezența publicului.

Proiectul va prevedea expres regula continuității membrilor completului pe tot parcursul judecării. Este un mijloc de a asigura continuitatea și coerența în cercetarea procesului, de responsabilizare a judecătorilor pentru modul de administrare a dosarului și de soluționare a cauzei și de sporire a încrederii în actul de justiție.

În ceea ce privește cercetarea procesului sunt de menționate noutățile în materia probelor: realizarea unei unificări de reglementare, în sensul de fi cuprinse în viitorul Cod de procedură civilă nu numai prevederile referitoare la administrarea mijloacelor de probă, ci și cele care privesc admisibilitatea acestora, aspecte care în prezent sunt reglementate în Codul civil. De asemenea, alături de mijloacele de probă reglementate *de lege lata* în Codul de procedură civilă, în Codul civil și în Codul comercial, se propun unele dispoziții ce vizează înscrisurile pe suport informatic (electronic), copii pe microfilme, contractele standardizate, formularele tipizate, biletele, tichetele și altele asemenea documente, imprimate sau neimprimate, utilizate la încheierea unor contracte și care vor avea regimul înscrisului sub semnătură privată.

D.3. Reguli pentru a asigura soluționarea cu celeritate a procesului

Urmărind desfășurarea cu celeritate a procesului, proiectul va prevedea câteva reguli care să prevină încercările de tergiversare. Astfel, pe lângă o procedură specială, de sine stătătoare, îndreptată împotriva încălcării dreptului la soluționarea procesului într-un termen optim și previzibil, proiectul va pune accentul pe caracterul excepțional al amânărilor pe care le poate acorda instanța de judecată, fie prin învoiala părților, fie pentru lipsa de apărare. De asemenea, vor fi prevăzute reguli riguroase privind strămutarea cauzelor și recuzarea judecătorilor, instrumente procesuale folosite cel mai adesea pentru tergiversarea proceselor.

În ceea ce privește viitoarea nouă procedură a contestației privind tergiversarea procesului — conformă cu deciziile CEDO care au sancționat lipsa mijloacelor legale de a acționa în cazul depășirii termenului rezonabil —, partea care consideră că pricina este tergiversată va putea solicita luarea măsurilor legale pentru ca această situație să fie înlăturată. Procedura va avea caracter incidental și se va desfășura în fața instanței investite cu soluționarea cauzei, care se va pronunța prin încheiere; împotriva încheierii se va putea introduce o cale de atac la instanța superioară. În soluționarea acesteia, instanța ierarhic superioară nu va putea oferi dezlegări asupra unor probleme de fapt sau de drept care să anticipeze modul de soluționare a cauzei sau care să aducă atingere libertății judecătorului cauzei de a hotărî în cauza dedusă judecării. Pentru a nu exista riscul ca o astfel de procedură să devină ea însăși un mijloc de tergiversare a procesului, abuzul în exercitarea acestei căi procedurale va fi sancționat.

Tot în scopul evitării amânărilor repetate și punând accent pe responsabilizarea justițiabililor pentru propriile lor procese, dând expresie totodată principiului disponibilității care guvernează procesul civil, se va da un nou sens noțiunii de *termen în cunoștință*. Astfel, în afara situațiilor în care, *de lege lata*, se consideră termenul dat în cunoștință — cum ar fi situația în care partea s-a prezentat personal sau prin mandatar — va fi considerată a avea termenul cunoscut și partea căreia, personal sau prin reprezentant, i s-a înmănat citația pentru un termen de judecată, considerându-se că ea cunoaște și termenele de judecată ulterioare. În acest fel, costurile procesului vor scădea prin evitarea citării la fiecare termen a tuturor părților, iar durata procesului se va reduce odată cu eliminarea termenelor în care, în prezent, procedura nu este îndeplinită, cu toate că partea citată la termenele anterioare are cunoștință despre existența procesului. Această modificare se va corela cu propunerile din

proiect referitoare la extinderea modalităților de comunicare a actelor de procedură.

E. Căile de atac

E.1. Regimul general al căilor de atac

În ceea ce privește căile de atac, în proiectul noului Cod de procedură civilă este necesară introducerea unor noi reglementări cu caracter general referitoare la căile de atac, care să includă enumerarea acestora, precum și clasificarea lor în căi ordinare și extraordinare.

De asemenea, se impune reglementarea expresă a principiului legalității căilor de atac, în sensul că hotărârea este supusă numai căilor de atac prevăzute de lege. Totodată, se preconizează reglementarea expresă a subiectelor căilor de atac, care pot fi numai părțile aflate în proces și care justifică un interes, cu excepțiile expres prevăzute de lege.

Se are în vedere consacrarea legislativă a regulilor ierarhiei și unicității căilor de atac — recunoscute deja în doctrină și jurisprudență —, fapt ce va avea drept consecință imposibilitatea exercitării unei căi extraordinare de atac înainte de exercitarea apelului. În cazul în care părțile vor conveni expres, hotărârea susceptibilă de apel va putea fi atacată cu recurs, dar numai pentru încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material.

De asemenea, se impun reglementarea posibilității de a se lua act de înțelegere a și de achiesare chiar și în căile de atac, precum și precizarea că măsurile administrative ale autorității judiciare nu vor putea face obiectul căilor de atac.

E.2. Apelul

În proiectul noului Cod de procedură civilă apelul este singura cale de atac ordinară. Se propune reglementarea unor aspecte noi, precum mărirea duratei termenului de apel, ca regulă generală, de la 15 la 30 de zile, pentru a permite redactarea în bune condiții a cererii de exercitare a apelului, consacrarea posibilității regularizării cererii de apel, obligativitatea întâmpinării, precum și obligativitatea apelantului de a răspunde la întâmpinare. De asemenea, proiectul vizează modificarea reglementării *de lege lata* cu privire la apelul incident și apelul provocat, propunându-se instituirea unei distincții clare între apelul principal, apelul incident și apelul provocat — înlăturându-se noțiunea inadecvată de „aderare la apel” — și stabilindu-se astfel încă de la prima instanță cadrul procesual în care va avea loc judecata în apel.

Se preconizează precizarea mai exactă a efectului devolutiv al apelului și a limitelor sale, precum și a soluțiilor pe care le poate pronunța instanța de apel, propunându-se în acest sens reglementarea posibilității evocării fondului de către această instanță, dacă părțile consimt expres, pentru ipoteza în care prima instanță nu a intrat în cercetarea fondului ori judecata s-a făcut în lipsa părții care nu a fost legal citată, iar apelul a fost admis și hotărârea atacată a fost anulată.

E.3. Recursul

În proiectul noului Cod de procedură civilă urmează să se aducă îmbunătățiri de substanță în materia recursului, care va deveni o cale extraordinară de atac exercitată esențialmente doar în cazuri excepționale în care legalitatea a fost înfrântă.

Astfel, ca regulă, în noua reglementare recursul va urmări să supună Înaltei Curți de Casație și Justiție examinarea, în condițiile legii, a conformității hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile în concret, aceasta fiind una dintre modalitățile prin care se asigură o practică judiciară unitară la nivelul întregii țări. Totodată, vor fi prevăzute expres hotărârile care pot fi atacate cu recurs, cele care nu pot face obiectul acestei căi de

atac, precum și cazurile de excepție în care recursul se va judeca de instanța ierarhic superioară.

Se va reglementa, de asemenea, posibilitatea suspendării executării hotărârii în cazul în care aceasta este atacată cu recurs, cu reconsiderarea condițiilor în care se poate dispune suspendarea la cererea părții interesate. Astfel, suspendarea executării hotărârii atacate la cererea părții interesate se va face numai de completul de judecată, nu de președintele instanței sau secției.

Se propune mărirea duratei termenului de recurs, ca regulă generală, de la 15 la 30 de zile. Se va avea în vedere, de asemenea, regândirea motivelor de exercitare a căii de atac a recursului, prin reducerea acestora și impunerea unor condiții stricte de exercitare, astfel încât acestea să vizeze exclusiv legalitatea hotărârii și nu fondul acesteia, cu precizarea că aceste motive pot fi primite numai dacă nu au putut fi invocate pe calea apelului sau în cursul judecării apelului.

Alte măsuri preconizate vizează instituirea obligativității pregătirii dosarului pentru instanța de recurs, ca și în cazul apelului, la instanța a cărei hotărâre se atacă, precum și reglementarea, ca și în cazul apelului, a recursului incident și a recursului provocat.

Ca element de noutate, se propune ca redactarea cererii de recurs, precum și exercitarea și susținerea recursului să se realizeze numai prin avocat sau consilier juridic, datorită specificului acestei căi de atac, care vizează exclusiv legalitatea hotărârii, încercându-se astfel evitarea introducerii unor recursuri în mod abuziv, în scop de șicană.

Totodată, se preconizează reintroducerea procedurii de filtrare a recursurilor, ca principală modalitate în care în statele membre ale Uniunii Europene, precum și în alte state se încearcă degrevarea instanței supreme.

Cu privire la soluțiile pe care le poate pronunța instanța de recurs, se preconizează eliminarea soluției modificării hotărârii în caz de admitere a recursului, care a dus la numeroase nemulțumiri ale justițiabililor, fiind preferabil să se păstreze numai soluția casării hotărârii și a rejudecării procesului în cazul în care s-au săvârșit nelegalități.

Referitor la efectele casării, se va reglementa expres procedura rejudecării în fond după casare, precum și principiul *non reformatio in peius*. Astfel, se propune ca instanța de casare să poată constata, din oficiu, prin dispozitivul hotărârii de casare, desființarea actelor de executare sau de asigurare făcute în puterea unei hotărâri casate.

E.4. Contestația în anulare și revizuirea

Proiectul va menține reglementarea actuală privitoare la contestația în anulare și revizuirea, cu clarificarea unor aspecte terminologice și valorificarea unor principii dezvoltate de jurisprudență și doctrină.

Cu titlu de noutate, se are în vedere reglementarea posibilității exercitării revizuirii în cazul în care, după ce hotărârea judecătorească a devenit definitivă, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate invocate în acea cauză, declarând neconstituțională prevederea care a făcut obiectul acelei excepții. Acest nou caz de revizuire va veni în completarea reglementării procedurii de soluționare a excepțiilor de neconstituționalitate în ipoteza în care cauza aflată pe rolul instanței judecătorești nu va mai fi suspendată pe perioada soluționării acestei excepții.

Se va reglementa posibilitatea exercitării revizuirii și în cazul hotărârilor judecătorești care nu evocă fondul, în cazurile și în condițiile expres prevăzute de lege. Va fi reconsiderat termenul de introducere a cererii de revizuire, în scopul acordării părților

a posibilității reale de a obține desființarea unei hotărâri definitive prin intermediul acestei căi de atac, dar și al disciplinării activității participanților la procesul civil.

Referitor la calea de atac ce se poate exercita împotriva hotărârilor date în urma judecării cererii de revizuire, se propune reconsiderarea soluției *de lege lata*. Astfel, în cazul în care cererea de revizuire a fost soluționată de una din secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție, se va institui posibilitatea atacării acestor hotărâri în fața completului de 9 judecători din cadrul acestei instanțe.

E.5. Recursul în interesul legii

Fără a-și propune schimbarea conceptului de recurs în interesul legii, proiectul va eficientiza reglementarea acestei instituții, pe de o parte, prin lărgirea categoriei de persoane care pot sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție (de exemplu, dobândește calitate procesuală activă Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție), iar pe de altă parte, prin instituirea unor reglementări care detaliază procedura de soluționare a acestuia, aducând un plus de consistență acestui mecanism de unificare a practicii judecătorești, cum sunt cele privind: desemnarea judecătorilor-raportori, consultarea jurisprudenței și a doctrinei, solicitarea opiniei unor specialiști în materie, întocmirea raportului și a proiectului soluției ce se propune a fi dată în recursul în interesul legii, comunicarea în timp util a raportului către judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție, motivarea deciziei în termen scurt, publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Astfel, proiectul va propune întocmirea unui raport de către 3 judecători specializați în materie — raport ce oferă judecătorilor care urmează a soluționa cauza toate elementele necesare în vederea pronunțării hotărârii, precum și propunerea unei soluții motivate.

Ținând seama de rolul deosebit de important pe care recursul în interesul legii îl are pentru crearea unei practici unitare, prin proiect se vor stabili cvorumul și numărul de voturi necesare pentru soluționarea acestuia, un termen de soluționare, precum și un termen de redactare a hotărârii.

F. Procedura pentru unificarea practicii judiciare

Lipsa de unitate a practicii judiciare este unul dintre aspectele negative ale activității instanțelor judecătorești, fiind dăunătoare pentru interesele celor care apelează la un serviciu public al cărui răspuns este imprevizibil, pentru mediul economic și cel al investițiilor, ca și pentru funcționarea sistemului, în general.

Pe lângă procedura clasică a recursului în interesul legii, proiectul va propune și un nou mecanism pentru unificarea practicii judiciare, care să contribuie la transformarea jurisprudenței românești într-una predictibilă, aptă să răspundă așteptărilor rezonabile ale justițiabililor și, totodată, să conducă la scurtarea procesului, prevenind parcurgerea tuturor căilor de atac. Această procedură presupune, în linii generale, solicitarea rezolvării de principiu a unei probleme de drept de care depinde soluționarea unei cauze, problemă de drept asupra căreia instanțele judecătorești s-au pronunțat în mod neunitar. Această solicitare se va adresa, din oficiu sau la cererea părților, Înaltei Curți de Casație și Justiție de către judecătorul investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

Pentru asigurarea eficacității acestui nou mecanism, se va acorda deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție caracter obligatoriu atât pentru instanța ce a adresat solicitarea de dezlegare a problemei de drept, cât și pentru toate celelalte instanțe. În același scop vor fi prevăzute formalități de publicitate care să garanteze accesul instanțelor și justițiabililor la soluția Înaltei Curți de Casație și Justiție

G. Arbitrajul

Proiectul noului Cod de procedură civilă va avea în vedere ca modificările în materia arbitrajului să transforme această procedură alternativă de soluționare a litigiilor în una atractivă, suplă și modernă, care, prin flexibilitate și celeritate, să aibă efecte benefice în sensul reducerii volumului de activitate al instanțelor judecătorești. Pentru a-i determina pe cei ajunși într-o stare litigioasă să se adreseze acestei forme de „justiție privată”, dar fără a abandona ideea asigurării unui cadru procedural riguros, se propun următoarele:

- modificarea criteriilor de delimitare a sferei litigiilor care pot face obiectul arbitrajului:

- eliminarea referirii la litigiile patrimoniale care a creat probleme în practică și menținerea criteriului „drepturile asupra cărora se poate face tranzacție”;

- litigiile în care sunt părți persoanele juridice de drept public pot fi soluționate prin arbitraj; soluția există la nivelul unor acte normative speciale, dar se impune și reglementarea ei în proiectul Codului de procedură civilă;

- prevederea unei instanțe unice — tribunalul de la locul arbitrajului, competentă să intervină pentru a soluționa problemele ce se pot ivi în organizarea și desfășurarea arbitrajului; pentru asigurarea celerității acestor pricini, se va propune ca hotărârea pronunțată de tribunal să nu fie supusă căilor de atac;

- reglementarea mai flexibilă a formei scrise a convenției arbitrale;

- eliminarea condiției cetățeniei române pentru arbitri;

- introducerea prevederii potrivit căreia neregularitățile procedurale neinvocate în termen se acoperă;

- stabilirea competenței curții de apel de a judeca acțiunea în anulare a hotărârii arbitrale; hotărârea curții de apel este definitivă.

H. Executarea silită

Scopul noii reglementări procesual civile în materia executării silite a viitorului Cod de procedură civilă constă în executarea promptă și efectivă a titlurilor executorii obținute în cadrul procesului de fond ori, după caz, recunoscute de lege sau consfințite de instanța judecătorească în cadrul procedurii de investire cu formulă executorie, în condițiile respectării stricte a drepturilor procesuale ale părților, atât ale creditorului și debitorului, cât și ale oricărei alte persoane interesate.

Față de reglementarea actuală a procedurii executării silite, care a fost substanțial reformată în anul 2000 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, aprobată cu modificări prin Legea nr. 219/2005, cu modificările și completările ulterioare, principalele noutăți de fond vor fi următoarele:

H.1. Dispoziții generale privind executarea silită:

- reglementarea principalelor forme de executare silită, consacarea expresă a principiului legalității executării, ca aplicație a principiului mai general al legalității procesului civil, și, mai ales, instituirea caracterului de drept comun în materia executărilor silite de orice fel al reglementărilor ce vor fi introduse în proiectul noului Cod de procedură civilă;

- ca temei al executării silite, delimitarea judicioasă a categoriilor de hotărâri —hotărâri definitive și hotărâri executorii—, renunțându-se la categoria hotărârilor „irevocabile”, care pe plan european nu este cunoscută și este susceptibilă de confuzii în practică, data când hotărârea devine definitivă fiind percepută de părți ca fiind momentul când hotărârea nu mai este susceptibilă de a fi desființată prin exercitarea vreunei căi de atac, fie ea ordinară sau extraordinară;

— consacrarea, ca regulă, a competenței generale a executorului judecătoresc de a efectua executarea silită; dreptul la un proces echitabil implică, între altele, ca punerea în executare silită să fie făcută de un organ de executare independent și imparțial, deoarece executarea silită reprezintă a doua fază a procesului civil, în care principiile legalității, contradictorialității și respectării dreptului la apărare al tuturor părților implicate în această fază (deci, atât al creditorului, cât și al debitorului) trebuie să subziste deopotrivă în integralitatea lor și să fie totodată concrete și efective, iar nu formale și iluzorii, lăsând pe debitor la discreția creditorului; or, pentru a asigura îndeplinirea acestor principii, sarcina realizării executării silite trebuie atribuită unui organ de executare care exercită atribuții de autoritate publică, este independent și imparțial și este totodată aflat sub controlul direct ori indirect al statului, care, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg, este și rămâne direct răspunzător de executarea promptă și efectivă a oricărui titlu executoriu; din aceste motive, nu pot să existe simpli executori privați aflați în serviciul sau controlul creditorilor ori altor persoane sau entități nestatale și care nu oferă garanțiile de independență și imparțialitate în cadrul procedurii de executare silită, impunându-se de urgență punerea de acord atât a Codului de procedură civilă, cât și a Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, cu modificările și completările ulterioare, cu reglementările constituționale și europene în materie (potrivit acestor din urmă reglementări, funcția de executor nu este exercitată de simplii salariați ai creditorilor, ci fie de către funcționari publici aflați în subordinea instanțelor judecătorești, fie de către persoane care exercită o funcție publică autonomă, concedată în condițiile legii de către stat, dar aflată sub îndrumarea și controlul nemijlocit al acestuia);

— introducerea unor reglementări noi, potrivit cărora unele dintre măsurile luate de organul de executare vor fi dispuse prin încheieri executorii. Aceste încheieri vor putea fi atacate cu plângere la instanța de executare competentă. Această nouă formalitate prezintă avantajul că în cazul dat procedura plângerii provoacă controlul judecătoresc prealabil — de exemplu, asupra încheierii de încuviințare a executării — și, implicit, asupra legalității titlului;

— instituirea obligației statului de a asigura executarea promptă și efectivă a oricărui titlu, precum și a răspunderii acestuia pentru repararea prejudiciului suferit din cauza neîndeplinirii obligațiilor ce îi incumbă, ca o garanție a respectării dreptului la un proces echitabil, consacrat de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și, din 2003, de Constituția României, republicată [art. 21 alin. (3)];

— introducerea unor reglementări noi în legătură cu intervenția altor creditori în cursul urmăririi silite, care nu trebuie să fie intempestivă și să prejudicieze drepturile creditorilor urmăritori, astfel încât dacă intervenția este tardivă, creditorii chirografari, chiar dacă au un titlu executoriu, nu pot participa decât la distribuirea sumei rămase după îndeplinirea creditorilor urmăritori, dar ei au, desigur, dreptul să pornească urmărirea silită asupra altor bunuri urmăribile ale debitorului;

— mărirea duratei termenului general de prescripție a dreptului de a obține executarea silită de la 3 la 5 ani. Împlinirea termenului de prescripție va avea ca efecte pierderea puterii executorii a titlului executoriu și stingerea dreptului de a obține executarea silită. În cazul hotărârilor judecătorești, dacă dreptul material la acțiune este imprescriptibil, creditorul va putea obține un nou titlu executoriu, pe calea unui nou proces, fără a i se putea opune excepția autorității de lucru judecat.

H.2. Urmărirea silită mobilă:

— reglementarea riguroasă a modalităților de valorificare a bunurilor mobile supuse executării silite: vânzarea amiabilă făcută de debitor cu acordul creditorului, vânzarea directă săvârșită de executor fără licitație publică, vânzarea titlurilor de valoare negociabile și a unor bunuri cu regim de circulație special;

— reintroducerea dispozițiilor privind urmărirea veniturilor generale ale imobilului, ținându-se seama de noul sistem de publicitate imobiliară, bazat pe cartea funciară, și de faptul că din motive economice vânzarea imobilului nu ar fi eficientă, deoarece existența unor contracte de închiriere sau arendare de lungă durată ar face să scadă prețul de vânzare și interesul pentru cumpărare.

H.3. Urmărirea silită imobiliară:

— instituirea unor reguli noi privind notarea începerii urmăririi silite și atunci când dreptul de proprietate nu este intabulat pe numele debitorului, ci numai înscris provizoriu, însă condiționat de justificarea înscrierii provizorii făcute în favoarea debitorului sau, după caz, de radierea înscrierii provizorii făcute în folosul unei terțe persoane, precum și referitoare la vânzarea în întregime a imobilului aflat în indiviziune, chiar dacă este urmărit numai în parte, la cererea tuturor coproprietarilor;

— licitația propriu-zisă și adjudecarea nu vor asigura dobândirea imediată a imobilului, ci numai o dobândire provizorie în folosul adjudecatarului, pentru a da posibilitatea debitorului, terțului deținător și oricărei alte persoane interesate de a ataca, pe cale de contestație la executare, actul de adjudecare, în cazul în care vânzarea le-ar fi prejudiciabilă, dar, odată adjudecarea rămasă definitivă, adjudecatarul dobândește un drept real inatacabil, care nu mai poate fi contestat pe nicio altă cale.

H.4. Eliberarea și distribuirea sumelor realizate:

— instituirea unei proceduri specifice privind distribuirea acestor sume, constând în fixarea unui termen pentru depunerea creanțelor, urmat de întocmirea de către executor a proiectului de distribuire a sumelor, care este supus formalităților de publicitate în vederea formulării eventualelor contestații. În cazul în care nu se vor formula contestații sau acestea vor fi respinse, proiectul de distribuire va deveni definitiv, iar executorul judecătoresc va proceda la eliberare, ținând seama de specificul anumitor creanțe, respectiv după cum acestea sunt sau nu afectate de termen, condiționale, garantate ori periodice;

— în cazul în care vor exista obiecțiuni cu privire la proiectul de distribuire, se propune instituirea unei proceduri noi în vederea concilierii părților interesate. Dacă se ajunge la un acord al părților, executorul va lua act de acest acord și va proceda la repartizarea sumelor potrivit înțelegerii părților. Cel nemulțumit de proiectul de distribuire va putea introduce contestație la instanța de executare, care se va soluționa potrivit unei proceduri speciale, pentru preîntâmpinarea întârzierii în îndeplinirea executării silite.

H.5. Executarea silită directă:

— se preconizează ca efectuarea executării silite să se facă atât în contra debitorului, cât și împotriva tuturor persoanelor care ocupă imobilul în fapt sau fără niciun titlu opozabil creditorului; în caz de reocupare a imobilului, creditorul va putea cere evacuarea debitorului în temeiul aceluiași titlu executoriu, nemaifiind necesar să pornească o nouă judecată pentru a obține un alt titlu executoriu;

— introducerea unor dispoziții speciale referitoare la executarea măsurilor de încredințare a minorului și a programului de vizitare a acestuia. Din viitoarea reglementare va rezulta faptul că minorul nu este obiect al executării, el nu poate fi supus unor acte de executare prin forță, asupra lui nu se pot săvârși acte

violente, traumatizante, iar interesul ocrotirii minorului va prevala și va trebui respectat cu prioritate, inclusiv în cazul punerii în executare a unei hotărâri definitive, dar trebuie să se asigure condițiile pentru executarea unei hotărâri judecătorești, chiar și în astfel de cazuri extrem de delicate. Nerespectarea unei astfel de hotărâri de către cel ținut să permită o măsură privitoare la minor va angaja nu numai o răspundere patrimonială, dar și răspunderea penală a debitorului.

I. Procedurile speciale

Vor fi reunite în Codul de procedură civilă proceduri speciale reglementate actualmente în alte acte normative: procedura punerii sub interdicție, divorțul, procedura de declarare a morții, ordonanța de plată. Proiectul va propune clarificarea normativă a noțiunilor tehnico-juridice prin care se desemnează obiectul materiei reglementate, identificarea condițiilor de aplicare a procedurii speciale, instituirea unor reguli de declanșare a procedurilor și de soluționare a cererilor specifice domeniului reglementat.

În privința ordonanței președințiale, proiectul va aduce o serie de noutăți legislative: consacrarea normativă a condiției „aparenței de drept” în admiterea ordonanței președințiale, condiție admisă unanim de jurisprudență; precizarea duratei maxime a măsurii dispuse prin ordonanță președințială (dacă hotărârea nu cuprinde nicio mențiune privind durata sa și nu s-au modificat împrejurările de fapt avute în vedere, măsurile dispuse vor produce efecte până la soluționarea litigiului asupra fondului; transformarea cererii de ordonanță președințială într-o cerere de drept comun; citarea părților conform procedurii specifice în pricinile urgente va constitui regula.

Împărțea judiciară, în reglementarea noului cod, va promova principiul soluționării litigiului pe baza înțelegerii părților. Astfel, vor dobândi caracter normativ interpretări dezvoltate în practica judiciară și în doctrină privitoare la procedura împărțelii judiciare și reguli consacrate de practica vânzării prin bună învoială a bunurilor la licitație și va fi prevăzută tranzacția parțială (cu privire numai la o parte dintre bunurile supuse împărțelii și chiar numai la unii dintre copartajanți, urmând ca procedura să continue numai cu privire la aspectele necuprinse în tranzacție ori cu privire la părțile nesemnate). Vor fi menționate expres principiile de suportare a cheltuielilor în cazul partajului judiciar (proporțional cu căderea în pretenții). Va fi precizat efectul partajului încheiat voluntar printr-o tranzacție judiciară: efectul hotărârii ce ar finaliza litigiul, dacă nu s-ar fi încheiat tranzacția (autoritate de lucru judecat).

Proiectul va menține parțial reglementarea actuală a procedurii punerii sub interdicție, care va fi completată cu o procedură prealabilă, ce presupune conlucrarea instanței cu autorități, medici și instituții specializate în ocrotirea persoanelor cu maladii ce afectează sănătatea mintală. De asemenea, se va reglementa distinct procedura ridicării interdicției.

Noul Cod de procedură civilă va conserva principiile reglementării existente a procedurii divorțului, cu simplificarea aspectelor referitoare la divorțul prin acordul părților. Astfel, va fi introdusă procedura divorțului pe baza cererii acceptate de părți, va fi reglementat divorțul pentru despărțirea îndelungată în fapt, pentru detenție îndelungată și pentru motive care țin de starea sănătății unuia dintre soți, căpătând relevanță în plan procedural progresele realizate de proiectul Codului civil în reglementarea instituției desfacerii căsătoriei.

Se va propune includerea în proiectul Codului de procedură civilă a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, act normativ ce transpune în dreptul românesc Directiva Consiliului Uniunii Europene și a Parlamentului European 2000/35/CE privind combaterea întârzierii plăților în tranzacțiile comerciale.

J. Procesul civil internațional

Referitor la procesele cu elemente de extraneitate, întrucât tendința modernă în legislația comparată promovează un corpus de norme dând soluții proprii la problemele specifice domeniului, plasându-l ca diviziune finală fie în legea de drept internațional, fie în Codul de procedură civilă, s-a optat pentru includerea acestui corpus de norme în Codul de procedură civilă, având în vedere că reglementarea *de lege lata* în domeniul dreptului internațional privat (Legea nr.105/1992) este propusă spre reglementare în proiectul Codului civil în privința normelor de drept substanțial referitoare la raporturile cu elemente de extraneitate.

Registrul tematic al normelor menționate cuprinde preponderent aspectele privitoare la competența instanțelor românești în litigiile cu elemente de extraneitate și problematica recunoașterii și executării în România a hotărârilor judecătorești străine, acestora fiindu-le asimilate și sentințele arbitrale străine, fie ele pronunțate în arbitraje interne sau internaționale. Soluțiile reținute se înscriu în orientările consacrate, neevidențându-se nevoia vreunor inovații, iar în privința *exequatur*-ului se menține tradiția legiuitorului și doctrinei române, neprocedându-se la examinarea pe fond a hotărârii.

III. Surse de documentare avute în vedere la elaborarea Tezelor prealabile privind proiectul Codului de procedură civilă, precum și la elaborarea proiectului noului Cod de procedură civilă

La elaborarea soluțiilor legislative ale noului Cod de procedură civilă al României vor fi avute în vedere instrumente normative naționale și internaționale, dintre care amintim următoarele:

- Constituția României, republicată;
- Codul de procedură civilă al României în vigoare;
- Codul de procedură civilă din anul 1940 („Carol al II-lea”);
- Codul de procedură civilă al provinciei Quebec (Canada);
- Codul de procedură civilă francez; Legea nr. 91—650 din 9 iulie 1991 pentru reforma procedurilor civile de execuție; Decretul nr. 2006—936 din 27 iulie 2006 relativ la procedurile de urmărire imobiliară și de distribuire a prețului unui imobil;
- Codul de procedură civilă italian;
- Codul de procedură civilă elvețian;
- Codul de procedură civilă german;
- Codul de procedură civilă finlandez;
- Codul de procedură civilă olandez;
- Codul de executare al Republicii Moldova;
- Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale;
- Directiva 2000/35/CE privind combaterea întârzierii la plată în tranzacțiile comerciale;
- Regulamentul (CE) nr. 805/2004 privind crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate;
- Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 44/2001 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială;
- Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 861/2007 privind stabilirea unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă;
- Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 1.896/2006 privind instituirea procedurii europene a somației de plată;
- Lucrările comisiei constituite la nivelul Uniunii Europene pentru redactarea unui cod judiciar european;
- Codul de procedură civilă model pentru America de Sud, elaborat de Institutul Sud-American de Drept Procesual.
- Principiile Procedurii civile transnaționale elaborate sub auspiciile Institutului American de Drept și UNIDROIT.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unor imobile din domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor locale ale acestora

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 8 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea imobilului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, a imobilizărilor corporale și a producției piscicole neterminate aferente acestuia din domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul public al comunei Apahida și în administrarea Consiliului Local al Comunei Apahida, județul Cluj.

Art. 2. — Se aprobă transmiterea imobilelor, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul public al municipiului Suceava și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Suceava, județul Suceava.

Art. 3. — (1) Predarea-preluarea imobilelor transmise conform prevederilor art. 1 și 2 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Predarea-preluarea imobilizărilor corporale și a producției piscicole neterminate se va face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, valoarea acestora fiind stabilită la data încheierii protocolului.

Art. 4. — Patrimoniul Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” se diminuează cu valoarea imobilelor, a imobilizărilor corporale și a producției piscicole transmise.

Art. 5. — Hotărârea Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 1 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, și Hotărârea Guvernului nr. 793/2007 pentru trecerea unor imobile aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, precum și pentru aprobarea vânzării, prin licitație deschisă, a unor imobile și a unor mijloace fixe, aflate în domeniul privat al statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 27 iulie 2007, cu modificările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ilie Gavril Bolojan

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Cătălin Doica,

secretar de stat

București, 19 decembrie 2007.

Nr. 1.563.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care se transmite din domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul public al comunei Apahida, județul Cluj, și în administrarea Consiliului Local al Comunei Apahida

Adresa imobilului care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului care se transmite
Localitatea Câmpenești, comuna Apahida, județul Cluj	Domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	Domeniul public al comunei Apahida și în administrarea Consiliului Local al Comunei Apahida, județul Cluj	Sector piscicol Câmpenești, compus din: a) incintă — St = 2.390,00 m ² b) amenajare piscicolă din localitatea Câmpenești, județul Cluj — St = 1.257.611,00 m ²

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilului care se transmite din domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome
„Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul public al municipiului Suceava
și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Suceava

Nr. crt.	Adresa imobilului care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului care se transmite
1.	Municipiul Suceava, str. Izvoarele Cetății, județul Suceava	Domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	Domeniul public al municipiului Suceava și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Suceava, județul Suceava	1. Drum — St = 5.558 m ² 2. Drumuri, iaz, livadă, fânețe, teren tenis — St = 41.025 m ²
2.	Municipiul Suceava, Str. Brădetului nr. 1, județul Suceava	Domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	Domeniul public al municipiului Suceava și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Suceava, județul Suceava	1. Pădure — St = 17.815 m ² 2. Drumuri — St = 10.850 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unor imobile din domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul privat al orașului Măgurele și în administrarea Consiliului Local al Orașului Măgurele, județul Ilfov

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor imobile, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul privat al orașului Măgurele și în administrarea Consiliului Local al Orașului Măgurele, județul Ilfov.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilelor transmise potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — De la data încheierii protocolului de predare-preluare a imobilelor care fac obiectul transmiterii, Consiliul Local al Orașului Măgurele dobândește toate drepturile

și este ținut de toate obligațiile care revineau Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, potrivit contractelor încheiate de regie cu chiriașii respectivelor imobile.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, se modifică în mod corespunzător poziția nr. 774 din anexa nr. 4 „Lista bunurilor imobile din domeniul privat al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat»” la Hotărârea Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 1 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ilie Gavril Bolojan

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Cătălin Doica,

secretar de stat

București, 19 decembrie 2007.

Nr. 1.564.

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilelor care se transmit din domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome
„Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul privat al orașului Măgurele, județul Ilfov,
și în administrarea Consiliului Local al Orașului Măgurele

Adresa imobilelor care se transmit	Persoana juridică de la care se transmit imobilele	Persoana juridică la care se transmit imobilele	Caracteristicile tehnice ale imobilelor care se transmit
Orașul Măgurele, Str. Atomiștilor nr. 1, județul Ilfov	Domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	Domeniul privat al orașului Măgurele și în administrarea Consiliului Local al Orașului Măgurele, județul Ilfov	TRUP 1, C.F. 4462 Lot I — nr. cadastral 689/3/2/1: St. = 9.828 m² C52 — bazin = Sc. = 699 m ² C53 — decantor — Sc. = 125 m ² C54 — hidrosdite — Sc. = 43 m ² C55 — grătar — Sc. = 20 m ² C56 — decantor secundar — Sc. = 231 m ² C58 — bazin decantor — Sc. = 392 m ² C59 — bazin decantor — Sc. = 383 m ² C60 — bazin decantor — Sc. = 415 m ² C61 — bazin decantor — Sc. = 403 m ² C62 — bazin decantor — Sc. = 261 m ² C63 — decantor — Sc. = 31 m ² Lot III — nr. cadastral 689/3/2/3: St. = 12.829 m² Lot VI — nr. cadastral 689/3/2/6: St. = 2.957 m² C1 — bloc — Sc. = 201 m ² C2 — bloc — Sc. = 200 m ² Sc. totală = 401 m ² Lot VII — nr. cadastral 689/3/2/7: St. = 3.011 m²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.023/2006 privind alocarea unor sume de bani pentru proiectele care fac parte din Programul „Energy Intelligent Europe” al Comunității Europene pentru anii 2006—2009

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.023/2006 privind alocarea unor sume de bani pentru proiectele care fac parte din Programul „Energy Intelligent Europe” al Comunității Europene pentru anii 2006—2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 11 august 2006, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă utilizarea sumei de 101.319 euro în limita echivalentului în lei, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, reprezentând participarea Agenției Române pentru Conservarea Energiei, pentru Programul «Energy Intelligent Europe» al Comunității Europene pentru anii 2006—2009.”

2. Anexa se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
 p. Ministrul economiei și finanțelor,
Cătălin Doica,
 secretar de stat

București, 19 decembrie 2007.
 Nr. 1.582.

REPARTIZAREA

sumelor provenite din veniturile proprii ale Agenției Române pentru Conservarea Energiei pentru Programul „Energy Intelligent Europe” al Comunității Europene pentru anii 2006—2009

1. Proiectul european Green Light pentru noile țări membre

Cod: EIE/05/192/SI2.419684

Anul	Contribuția A.R.C.E. (euro)
2006	3.600
2007	3.600
2008	3.670

**2. Cooperare cu Franța:
Convenția nr. 0559C0059, semnată în baza protocolului de cooperare ADEME-ARCE**

Anul	Contribuția A.R.C.E. (euro)
2006	15.000
2007	5.000

3. Proiectul european CEECAP

Cod: EIE/05/195/SI2.419686

Anul	Contribuția A.R.C.E. (euro)
2006	3.000
2007	3.300
2008	3.860

4. Proiectul european EL-TERTIARY

Cod: EIE/05/144/SI2.419658

Anul	Contribuția A.R.C.E. (euro)
2006	3.000
2007	3.400
2008	3.841

5. Proiectul european REMODECE

Cod: EIE/05/124/SI2.419657

Anul	Contribuția A.R.C.E. (euro)
2006	4.500
2007	5.000
2008	5.689

6. Proiectul european PromoSCene

Cod: EIE/06084/SI2.447301

Anul	Contribuția A.R.C.E. (euro)
2007	5.782
2008	4.420
2009	3.670

7. Proiectul european ODYSSEE-MURE EU 27 „Monitorizarea evoluției cererii de energie și a eficienței energetice în Uniunea Europeană”

Cod: EIE/07/297/SI2.466291

Anul	Contribuția A.R.C.E. (euro)
2007	1.200
2008	7.000
2009	2.327

8. Proiectul european EXBESS „Extinderea schemelor de benchmarking și management energetic în IMM-uri pentru mai multe state membre și țări candidate”

Cod: EIE/07/103/SI2.466702

Anul	Contribuția A.R.C.E. (euro)
2007	940
2008	8.730
2009	790

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI
AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE

**privind încetarea concesiunii miniere pentru exploatarea nisipului și pietrișului
din perimetrul Verșeni, județul Iași**

Având în vedere:

- art. 31 lit. b), coroborat cu art. 32 din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;
 - Referatul Direcției generale gestionare, evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale. Integritate europeană nr. 301.555 din 19 decembrie 2007,
- în temeiul prevederilor art. 37 alin. (1) din Legea nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Concesiunea minieră de exploatare a nisipului și pietrișului din perimetrul Verșeni, județul Iași, convenită prin Licența de concesiune nr. 1.227 din 9 martie 2000, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de

concedent, și Societatea Comercială „Moldifca” — S.A., cu sediul în municipiul Iași, în calitate de concesionar, încetează.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

Bogdan Găbudeanu

București, 17 decembrie 2007.

Nr. 12.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN**privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic „Hyperion” din București**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 12 din 6 iulie 2007 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular evaluată în luna iunie 2007,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic „Hyperion” din București, nivelul de învățământ liceal, filiera teoretică, profilul „real”, specializările „matematică-informatică”, durata 4 ani, forma de învățământ „zi”, și „științele naturii”, durata 4 ani, forma de învățământ „zi”, profilul „umanist”, specializarea „filologie”, durata 4 ani, forma de învățământ „zi”, respectiv filiera „tehnologică”, profilul „servicii”, specializarea „tehnician în activități economice”, durata 4 ani, forma de învățământ „zi”, cu sediul în Calea Călărășilor nr. 169, sectorul 3, municipiul București.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic „Hyperion” din București, acreditată potrivit art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic „Hyperion” din București dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării unității de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic „Hyperion” din București, destinația patrimoniului acesteia se stabilește conform legii.

Art. 4. — Personalul didactic și nedidactic din unitatea de învățământ autorizată se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Liceul Teoretic „Hyperion” din București, începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic „Hyperion” din București are dreptul de a organiza examene de absolvire și poate gestiona și elibera acte de studii, recunoscute de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic „Hyperion” din București este monitorizată și controlată periodic de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 7. — Fundația Universitară „Hyperion” din București, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Liceul Teoretic „Hyperion” din București, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației, cercetării și tineretului,

Dumitru Miron,
secretar de stat

București, 25 iulie 2007.

Nr. 1.607.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

